

III

PRESTO,

Zwijgend zaten ze bij elkaar,
bezworen 't naderend gevaar,
waarvan zij 't ruischend wieken hoorden,
met klingen van wat losse woorden.

Maar als de aandacht van hun oogen
over elkaar was heengebogen,
leek, bij 't ineengevloeid verlangen,
hen plotse naaktheid te bevangen.

Schuw trokken ze den sluier neder
van 't woord. Hun stemmen redden weder.
Zij hielden angstig zich gericht
tegen aanzwellend onheil, dat zéér dicht

achter hen aan, hen wilde drijven
naar 't vuur van brandende verblijven,
waarin ze, bij hooploos ontvliesen,
de delging van hun wezen rieden.
